

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 94**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste!

Du skall vara alldeles nöjt, du har inte resande släktingar på besök, hos dig, och detta är dock det stora värsta. Det blir tråkigheterna akuta, när du bara är kronisk, betyder det väl ingenting.

Om skall du höra mina lidanden. Det var igår den tredje juli på förmiddagen och jag hade äutkligen kommit mig i ordning vid skrifbordet. Sö på lördag, då kommo desdär två som skulle höra oss därjarenerna och på söndag var jag tvungen att gå fram till staden för att lyfta mina ränder, men så på tisdag var jag i ordning. Och så hade jag knappt kommit skriva med det heliga ordet Jerusalem förvänt det ruggade i telefonen, och vi hade resande släktingar i staden och de kommo hit ut och stannade från half elfva till sju. Och de voro förstås mycket röta och snälla som alla resande äro och hade de varit här utan att helra på oss hade vi blifvit stötta, men i alla fall, man skall aldrig öfverraska. Om de ej kommit så öfvervundades öfver oss hade jag kommit fly utom i min väning. Endel tider kan du begripa hvarför de flesta svenskar äro så tråkiga, jag är så förskräckt ibland att jag ej har kvar min gamla accommodationsförmåga utan blifvit för bortskämd, bortskämd på mat och på befrädsvanor och på sällskap. Jag tycker att vi båda två ha det streligare efter denna resa än efter någon annan. Och det är ju ej så härligt på hotellerna heller, men ändå.

Minus du hur vi i fjöl hade Bruchners och Albers hos oss på onsdag. Det är något förfärligt att gå och valla folk på landet en hel dag, det skall man aldrig göra.

Den där människau från Pao var utmärkt hyggelig. Jag får säga att människoraceen i Pao måste vara synnerligen utmärkt efter allt jag sett. Han var sjuktöterska i Hedemora och en kaurat med sig, som visst undan

